

forbindelse med en revision af bygnings- og byplanlovgivningen. Også under hensyn hertil går forslaget ind for en opretholdelse af den nuværende forbudszone på 100 m.

Til gengæld tilsigter punkt 1 under stk. 1 en skærpelse i forhold til den nuværende bestemmelse. Udgangspunktet for den administrative praksis har været, at ethvert anlæg er omfattet af bestemmelsen, jfr. betænkningen s. 226-27. Herudover foreslås nu medtaget campingvogne og master samt ændringer i terrænet og henlæggelse af affald.

Punkt 2 under stk. 1 udgør ligeledes en udvidelse af de nugældende regler, idet den medfører kontrol med beplantning og hegning inden for strandbyggelinien. En sådan kontrol haves i dag allerede i medfør af § 2 med fortidsmindernes omgivelser og ved kysterne i medfør af § 25, stk. 1, 2. punktum, på arealer, der ligger på kystsiden af visse offentlige veje, som inden for 100 m fra kysten fører langs strandbredden.

Kontrol kræves dog efter forslaget ikke for hegning på land- og skovbrugsejendomme, således heller ikke på de arealer, der hidtil har været omfattet af § 25, stk. 1, 2. punktum. Ligeledes undtages fra kontrol i henhold til *stk. 2* de eksisterende skove, plantager og haver, hvor der var lovlig bevoksning før den 1. januar 1968.

Bestemmelsen i *stk. 3* vedrører dels de i § 25, stk. 1, 2. punktum, omfattede arealer, dels de af strandfredningskommissionen ved den konkrete gennemgang af landets kyster fastsatte byggelinier, som alle er tinglyst på de respektive ejendomme.

I *stk. 4* opregnes de tilfælde, hvor forbuddet efter *stk. 1* ikke skal gælde. Punkt 1), „bestående forsvarsanlæg“ svarer til den gældende lovs „befæstningsanlæg“, idet man dog ved tilføjelsen af ordet „bestående“ har tilsigtet en tydeliggørelse af, at nye forsvarsanlæg — på samme måde som det har været tilfældet under den gældende lov og ministeriets praksis efter denne, — ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i *stk. 4*, men derimod af hovedreglen om bebyggelsesforbud m. v. i *stk. 1*, således at en anbringelse af et nyt forsvarsanlæg mellem kysten og strandbyggelinien kræver dispensation efter reglen i *stk. 6*. Undtagelsesbestemmelsen i *stk. 4*, nr. 1, indebærer herefter alene, at der for så vidt angår lovligt bestående militære anlæg af forsvarsmæssig karakter uden (fornyet) dispensation kan foretages ændringer i anlægget eller — indenfor den naturlige, stedlige afgrænsning af dette — kan opføres nye anlæg, alt under forudsætning af, at ændringerne eller de nye indretninger er af forsvarsmæssig karakter og deres betydning og effektivitet forudsætter en placering umiddelbart ved kysten.

Punkt 2) „havneanlæg med tilhørende landarealer“ medfører en vis udvidelse af den gældende lovs „havnearealer“ til at omfatte arealer, der udnyttes eller skal udnyttes til egentlige havneformål, jfr. betænkningen s. 228-29.

Stk. 4, pkt. 3 og 4, svarer til de gældende bestemmelser.

Ved bemyndigelsen i *stk. 4*, pkt. 5, for ministeren til at inddrage kyststrækninger, der er omfattet af sandflugtslovgivningen, under forbudet i *stk. 1*, opnås en mulighed for ved særlige bekendtgørelser at lade strandbyggelinien beskyttelsesregler få virkning for de bestemte arealer langs Vestkysten, hvor der ingen klitter findes, og hvor sandflugtsloven ikke sikrer mod bebyggelse helt ud til kysten.

Forslaget har — jfr. betænkningen s. 227-28 — ikke opretholdt undtagelsesbestemmelsen for opførelse af de for landbrugs-, skovbrugs- eller fiskeri- erhvervet nødvendige bygninger. Herved opnås fredningsmyndighedernes kontrol med, at det byggeri, der kommer på tale, er reelt landbrugsbyggeri. Det forudsættes derfor, at fredningsmyndighederne dispenserer i fornødent omfang til de for disse erhverv nødvendige eller hensigtsmæssige anlæg, der ikke bør hindres. Bestemmelsen tilsigter i særlig grad en kontrol med opførelse af huse, hvis erhvervsmæssige hensigtsmæssighed er tvivlsom, og som indebærer fare for kamoufleret sommerhusbyggeri.

Bestemmelsen i *stk. 5* om genopførelse eller ombygning af lovligt opførte bygninger, d. v. s. bygninger opført før 1. juli 1937 eller siden i henhold til dispensation, er en præcisering af den hidtil udviklede praksis. Forslaget indebærer en ret til genopførelse og ombygning (uden arealudvidelser) af eksisterende lovlig bebyggelse. For at give fredningsmyndighederne indseende med byggeriets karakter og tillige en mulighed for eventuelt at hindre et byggeri gennem en fredningssag, er det foreslået, at fredningsnævnet skal godkende tegninger og beskrivelser. Herefter er det muligt at ophæve den gældende lovs *stk. 7*, som udover bestemmelser om genopførelse og ombygning indeholder hjemmel for en vis regulering af kystbebyggelsen i et bredere bælte end strandbyggelinien, idet denne bebyggelsesensur nu i vidt omfang varetages af de kommunale bygningsmyndigheder. Hertil kommer, at *stk. 7* har medført visse administrative uklarheder, jfr. betænkningen s. 235.

Stk. 6 afløser den gældende lovs § 25, stk. 5, 2. og 3. punktum. Herved flyttes administrationen fra ministeriet for kulturelle anliggender til fredningsnævnene med mulighed for anke til overfredningsnævnet. Kommissionen har på dette punkt